

1. Iusti iudicem non timent. 3. Contra vim mortis non est medicamen in hortis. 4. Auctoritate regia monasterio villas cum iuribus et libertatibus donamus. 5. Statim post Ottacari mortem marchio Otto, cognomine Longus, cum militibus suis in Bohemiam properabat. 6. Temporibus regis Caroli in civitatem Pragam multi homines de diversis regni partibus veniebant. 7. Scire leges non est verba legum tenere sed vim ac mentem. 8. Praefatus sacerdos Iohannes in suis ad populum sermonibus regem severe castigabat. 9. Multa posse non semper prodest. 10. Domino nostro regi oboedimus.

auctōritās, ātis, f. – autorita, pravomoc

cognōmen, inis, n. – přízvisko, příjmení

contrā (+ 4. p.) – proti

diversus, a, um – různý, rozličný

iūdex, icis, m. – soudce, rychtář

marchiō, ōnis, m. – markrabě

medicāmen, inis, m. – lék

mēns, mentis, f. – mysl

monastērium, iī, n. – klášter

oboediō, īre (+ 3. p.) – poslouchat, být poslušný (4. konjugace, oboedimus = 1. pl. ind. pres. akt.)

post (+ 4. p.) – vzadu; později, po

praefātus, a, um – dříve řečený, zmíněný; tento

rēgius, a, um – královský

rēgnum, ī, n. – království

rēx, rēgis, m. – král

sacerdōs, dōtis, m. – kněz

sciō, īre – vědět, znát, umět (4. konjugace, scire = inf. pres. akt.)

sermō, ōnis, m. – řeč, kázání

statim – ihned

tempus, oris, n. – čas, doba

veniō, īre – přicházet (4. konjugace, veniebant = 3. pl. ind. impf. akt.)

vīs, f. (v sg. jen vim, vī, pl. pravidelně vīrēs, ium) – síla, násilí, působení